

Estefelé késő már az idő

Estefelé késő már az idő,
Komor az éj, hull a szeles eső,
A csendőrnek portyázni kell menni,
Kifent kardját oldalára kötni,
Bal vállára járőri táskáját,
Benne viszi gúzsláncát, lakatját,
Szolgálati és nyomozó könyvét,
Történetgyűjtő tizenöt történetét.
A köpenye koszorúba hajtva,
Fegyverén van feltűzött szuronya.

Őrparancsnok úrnak azt jelenti,
Készen vagyunk szolgálatba menni!
De addig az udvarból ki sem lép,
Míg nem töltötte híres fegyverét.
Nyolc történet rejt annak belsejébe,
Betyár legyen, ki szembeszáll véle!...

Mélabúsan süt a hold az égen,
Megy a csendőr erdőn, mezőn, réten,
A hideg szél csak úgy borotválja,
Ritkán gondol barna galambjára.
Egyedül csak az van az eszében,
Hogyan kerül gonosz a kezébe?
Adna neki olyan egy parolát,
Kivallaná minden betyárságát!

*Füzesiv (Filó) József ny. cső. tiszthelyettesnek
egyik kedves emléke ez a vers, amelyet 1883-ban írt
Csendőrségi Lapok 1940. II. 14.*